

Indstilling under Nr. 14 af Udvalgets Mindretal (Blem, Buft, J. C. Christensen, D. Hansen, N. Nielsen og N. Sørensen) (se Tillæg B. Sp. 1299—1300)

forkastedes med 40 Stemmer mod 35.

Indstilling uden for Betænkningen af Ordføreren (E. Ravn) (se foran)

vedtoges med 53 Stemmer mod 3.

Formanden (Clausen): De vedtagne Indstillinger ville nu blive tilstillede de vedkommende Ministre, og det til Formændene henviste Andragende vil blive taget under Overvejelse af disse.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1894 til 31te Marts 1895.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2417 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1355 ff.)

Formanden (Clausen): Denne Behandling kan ikke foretages uden Tingets Samtykke. Hvis ingen begærer Afstemning, anser jeg Samtykket som meddelt. (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Jeg maa gøre opmærksom paa, at der i Underændringsforslag under Nr. 37 paa Udvalgets Liste er glemt at anføre Navnene Blem og N. Sørensen som Medforslagsstillere.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling fattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Reergaard): Der findes jo ikke ganske saa Ændringsforslag, men som ærede Medlemmer ville se, er der meget saa Punkter, om hvilke der er Dissens inden for Udvalget. Saa godt som overalt staar Udvalget samlet om at tilraade eller fraraade de stillede Forslag. Jeg skal af Hensyn til den stærkt fremrykkede Tid paa Samlingen og af Hensyn til det store Stof, som endnu ligger for, fatte mig i yderste Korthed, og navnlig skal jeg overalt, hvor Udvalget har tiltraadt et Forslag paa den i

Strivelsen givne Motivering, henholde mig til denne Motivering. Det første Punkt, jeg finder Anledning til at omtale, er Betænkningens Nr. 3, hvor Udvalget har foreslaaet at nægte et Beløb af 200 Kr. som Pension til forhenværende Assistent P. C. Hansen. Vedkommende var Jærnbaneassistent ved Lunderskov Station, og det er oplyst om ham, at han har undladt at indføre solgte Billetter i Billetkassébogen, samt at han har foretaget Rettelser og Raderinger i Bogen. Ganske vist har han senere lagt Penge i Kassen til Dækning af de Beløb, her er Tale om; men navnlig dette, at han har foretaget Rettelser og Raderinger i Billetkassébogen, maa dog stemples som bedragerisk Forhold, saa Udvalget har ikke kunnet anerkende det for rigtigt i et saadant Tilfælde at give nogen Statsunderstøttelse. Det næste Punkt er Betænkningens Nr. 33. Her er det foreslaaet at nægte et Beløb til Udgivelse af Musik for blinde. Udvalget har ikke i og for sig noget principielt at indvende mod denne Udgift, men Forholdet er dette, at det er et Nødeaffrivningsarbejde efter Brails System. Vilde man lade et saadant Arbejde udføre, kunde det have været forudset, og Bevillingen kunde have været begæret paa Finansloven. Der er heller ikke noget paatrængende nødvendigt derved, som har kunnet berettigge, at Forslaaet om denne Bevilling er stillet op paa Tillægsbevillingsloven. Det har i det hele været Udvalget magtpaaliggende at gøre, hvad der staar i dets Magt for at føre Tillægsbevillingen mere tilbage til det, der oprindeligt var Meningen med den, nemlig til, at den kun indeholder saadanne Bevillinger, som af forskellige Grunde ere blevne paatrængende nødvendige i Finansaarets Løb, og saa naturligtvis Genbevillinger og Efterbevillinger. Derimod have vi ikke ment det rigtigt at følge den høje Regering paa den Vej, som den er staaet ind paa i de senere Aar, nemlig delvis at gøre Tillægsbevillingsloven til et Stykke Finanslov, idet man paa Tillægsbevillingslovsforslaget har opført Bevillingsforslag, som naturligtvis kunne bevilges her, men som rettest bør opføres paa Finansloven, fordi de kunde have været forudsjet og ikke ere paatrængende nødvendige. Og der behøves ikke mange Ord for at forklare, hvorfor det har sine betydelige Fordele at holde Tillægsbevillingsloven inden for de Grænser, som det oprindeligt har været Meningen at holde den inden for. Det er klart, at Overstueligheden lider i en overordentlig høj Grad ved, at man har Nybevillinger af væsentlig samme Art fordette paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven. Dette er altsaa Grunden